

תכנון דינאמי

סדר הכפלת מטריצות

נתחיל מתזכורת לדברים הרלוונטיים מאלגברה לינארית:

- ע"מ לבצע את מכפלת המטריצות $A \cdot B$, על מס' העמודות של המטריצה השמאלית להיות שווה למספר השורות של המטריצה הימנית. עבור מטריצות $A \in M_{n \times m}(F), B \in M_{m \times k}(F)$, נקבל כי $A \cdot B \in M_{n \times k}(F)$.
- ע"מ לחשב את האיבר c_{ij} בתוצאת המכפלה, יש לבצע $O(m)$ פעולות m מכפלות ו- m סכומים.
- ע"מ לחשב את המכפלה כולה, יש לבצע $O(n \cdot m \cdot k)$ פעולות.

ידוע ש- $A \cdot (B \cdot C) = (A \cdot B) \cdot C$ – איזו מבין המכפלות יש לבצע? לדוגמה, נניח שאנו רוצים לבצע את המכפלה:

$$A_{1 \times 10}^1 \cdot A_{10 \times 15}^2 \cdot A_{15 \times 20}^3 \cdot A_{20 \times 1}^4$$

[[הסימון A^i משמעותו המטריצה ה- i , ולא מטריצה בחזקת i .]]
אם נכפול קודם את הזוג השמאלי והזוג הימני ואז את התוצאה, נצטרך לבצע 150 פעולות עבור הזוג השמאלי, 300 פעולות עבור הזוג הימני, ואז כיוון שנשאר לבצע מכפלה מהצורה $B_{1 \times 15} \cdot C_{15 \times 1}$, יש לבצע עוד 15 פעולות.
סה"כ: 465 פעולות.

עם לעומת זאת נתחיל מלכפול את הזוג האמצעי, רק הוא כבר ידרוש לבצע $10 \cdot 15 \cdot 20 = 3000$ פעולות.

כלומר זה לא רק משנה – זה משנה מאוד.

הגדרת הבעיה

- מופץ: n מטריצות להכפלה, $A^1 \cdot A^2 \cdots A^n$ כך שכל מטריצה A^i היא מסדר $p_{i-1} \times p_i$.
- פתרון: סידור סוגריים חוקי להכפלת מטריצות.
- עלות פתרון: $cost(U) =$ מספר הפעולות הנדרש לחישוב המכפלה.
- פתרון אופטימלי: פתרון בעל עלות מינימלית.

מספר האפשרויות לסידור סוגריים הוא יותר מ- 2^n (החל מ- n מסוים).

תת-בעיה אופיינית

- זוג (i, j) כך ש- $1 \leq i \leq j \leq n$.
- (i, j) – תת-הבעיה של הכפלת המטריצות $A^i \cdot A^{i+1} \cdot A^{i+2} \cdots A^j$.

הגדרת OPT ונוסחת מבנה

נגדיר פונקציה OPT באופן הבא:

$$OPT(i, j) = A^i \cdots A^j \text{ מס' פעולות מינימלי לחישוב}$$

נוסחת מבנה:

נבנה את הנוסחה עבור פונקציה זו:

$$OPT(i, j) = \begin{cases} 0, & i = j \\ ? & i < j \end{cases}$$

נחשוב רקורסיבית: בהנחה ואנו יודעים את הפתרון של כל הבעיות הקטנות יותר, מה יהיה הערך הרצוי?

נבחן את כל האפשרויות לפצל את המכפלה בנקודה $i \leq l \leq j$:

$$\underbrace{(A^i A^{i+1} \cdots A^l)}_{B_{p_{i-1} \times p_l}} \underbrace{(A^{l+1} \cdots A^j)}_{C_{p_l \times p_j}}$$

עלות הפתרון האופטימלי עבור (i, j) יהיה המינימום מבין העלויות של כל האפשרויות לבחור את l .

תוצאת המכפלה $(A^i A^{i+1} \cdots A^l)$ היא מטריצה B מסדר $p_{i-1} \times p_l$ [[כי אנו מבצעים מכפלה של

מטריצות מהסדרים $(p_{i-1} \times p_i) \cdot (p_i \times p_{i+1}) \cdots (p_{l-1} \times p_l)$, ובדומה, תוצאת המכפלה

$(A^{l+1} \cdots A^j)$ היא מטריצה C מסדר $p_l \times p_j$.

לכן מכפלת מטריצות התוצאה לוקחת $p_{i-1} \cdot p_l \cdot p_j$ פעולות.

בסה"כ נקבל ש- $OPT(i, j)$ במקרה בו $i < j$ הוא:

$$\boxed{*} \min \{ OPT(i, l) + OPT(l+1, j) + p_{i-1} \cdot p_l \cdot p_j \mid i \leq l \leq j \}$$

ולכן:

$$OPT(i, j) = \begin{cases} 0, & i = j \\ \min \{ OPT(i, l) + OPT(l+1, j) + p_{i-1} \cdot p_l \cdot p_j \mid i \leq l \leq j \} & i < j \end{cases}$$

שימו לב: הפונקציה OPT היא מספרית, ומוגדרת במילים להיות הערך המתאים לפתרון הטוב ביותר.

הנוסחה הנ"ל היא לא הגדרת הפונקציה; אנו רק טוענים שניתן לחשב את הערך

$OPT(i, j)$ בעזרת נוסחה זו.

הוכחת נוסחת המבנה:

• מקרה א': $i = j$

אז מספר הפעולות הנדרש הוא 0 – ואכן $OPT(i, j)$ על פי נוסחת המבנה.

• מקרה ב': $i < j$

צ"ל כי $\boxed{*} = OPT(i, j)$.

1. נראה כי $\boxed{*} \leq OPT(i, j)$ על ידי כך שנראה ש- $\boxed{*} = cost(U)$ כאשר U פתרון

כלשהו.

נניח שהמינימום מתקבל בנקודה $l = k$.

אז:

$$\boxed{*} = OPT(i, k) + OPT(k+1, j) + p_{i-1} \cdot p_k \cdot p_j$$

נבנה את U כך:

- נשים סוגריים על $(A^i \dots A^k)$ ועל $(A^{k+1} \dots A^j)$.
- נבחר סידור חוקי U_1 ל- $A^i \dots A^k$ כך ש- $cost(U_1) = OPT(i, k)$.
- נבחר סידור חוקי U_2 ל- $A^{k+1} \dots A^j$ כך ש- $cost(U_2) = OPT(k+1, j)$.

]] כלומר: חלוקה בנקודה זו מניב את המכפלות:

$$(A^i \dots A^k)(A^{k+1} \dots A^j)$$

(כאשר יתכנו עוד סוגריים פנימיים).

נסמן:

- U_1 = פתרון אופטימלי עבור (i, k)
- U_2 = פתרון אופטימלי עבור $(k+1, j)$

[[

אז:

$$\begin{aligned} cost(U) &= cost(U_1) + cost(U_2) + p_{i-1} \cdot p_k \cdot p_j = \\ &= OPT(i, k) + OPT(k+1, j) + p_{i-1} \cdot p_k \cdot p_j = \boxed{*} \end{aligned}$$

[בכך הראינו כי $\boxed{*} \leq OPT(i, j)$, ולא כי $\boxed{*} = OPT(i, j)$.

למה? כי הראינו שקיים פתרון שהעלות שלו היא $\boxed{*}$.

לא הוכחנו שפתרון זה הוא אופטימלי, לכן עלות הפתרון האופטימלי היא לכל היותר הערך של הפתרון שמצאנו (כי העלות של הפתרון האופטימלי $\geq$ לעלות של כל הפתרונות החוקיים).

2. נראה כי $\boxed{*} \geq OPT(i, j)$ על ידי כך שנראה שלכל פתרון U מתקיים

$$cost(U) \geq \boxed{*}$$

[מדוע זה נכון?

כי כל U חוקי מכיל פירוק ראשי לשתי מכפלות, $(A^i \cdots A^k)(A^{k+1} \cdots A^j)$, והעלות של מכפלה זו היא אחד המרכיבים ב- $\min$ שהגדרנו.

ניקח פתרון U ונניח שהסוגריים החיצוניים הם על $(A^i \cdots A^k)$ ו- $(A^{k+1} \cdots A^j)$.

נסמן:

○ U_1 – סידור הסוגריים ב- $A^i \cdots A^k$.

○ U_2 – סידור הסוגריים ב- $A^{k+1} \cdots A^j$.

אז:

$$\begin{aligned} \text{cost}(U) &= \text{cost}(U_1) + \text{cost}(U_2) + p_{i-1} \cdot p_k \cdot p_j \geq \\ &\geq \text{OPT}(i, k) + \text{OPT}(k+1, j) + p_{i-1} \cdot p_k \cdot p_j \geq \boxed{*} \end{aligned}$$

מ-1 ו-2 אנו מקבלים שוויון.

אלגוריתם 1 [רקורסיה נאיבית]

$\text{Algo}_1(i, j)$:

1. If $i = j$ return 0
2. $\text{Min} \leftarrow \infty$
3. For $l = i$ to $j-1$:
  - 3.1. $\text{Temp} \leftarrow \text{Algo}_1(i, l) + \text{Algo}_1(l+1, j) + p_{i-1} \cdot p_l \cdot p_j$
  - 3.2. If $\text{Temp} < \text{Min}$:
    - 3.2.1. $\text{Min} \leftarrow \text{Temp}$
4. Return Min

[כרגע אנחנו מעוניינים רק לדעת מה הערך של הפתרון האופטימלי. אח"כ נבנה את הפתרון עצמו.]

סיבוכיות:

$$\begin{cases} T(1) = c \\ T(n) = \sum_{k=1}^{n-1} (T(k) + T(n-k)) \end{cases}$$

מספר הקריאות הרקורסיביות כאן עצום – $T(n) > 2^n$. ננסה גישה אחרת.

אלגוריתם 2: Memoization

נחזיק מערך $M[1 \dots n, 1 \dots n]$ (כלומר מערך דו-ממדי בגודל $n \times n$).

בכל פעם שנחשב את $OPT(i, j)$ נכתוב את הערך ל- $M[i, j]$.

בחישוב ערך חדש $OPT(i, j)$ נבדוק במערך – אם יש ערך נחזיר אותו, אחרת נבצע קריאה רקורסיבית.

[שרטוט עץ קריאות לדוגמה]

[את האלגוריתם המלא ניתן למצוא בדפי התרגול באתר הקורס.]

אלגוריתם 3

[נחשב בהתחלה את כל הערכים במקומות בהם $i = j$ (כלומר על האלכסון הראשי).

אז נחשב את הערכים על האלכסון בו $j - i = 1$, נתקדם ל- $j - i = 2$ וכן הלאה.

נשים לב שיש למלא רק חצי של המערך הדו-ממדי (את המשולש העליון, שבו $i \leq j$).

ייצא בסוף שהסיבוכיות הכוללת היא $O(n^3)$.

$Algo_3(A^1, \dots, A^n)$:

1. For $i = 1$ to n :
  - 1.1. $M[i, i] \leftarrow 0$
2. For $diff = 1$ to $n - 1$:
  - 2.1. For $i = 1$ to $n - diff$:
    - 2.1.1. $min \leftarrow \infty$
    - 2.1.2. For $l = i$ to $n - diff - 1$:
      - 2.1.2.1. $temp \leftarrow M[i, l] + M[l + 1, i + diff] + p_{i-1} \cdot p_l \cdot p_{n-diff}$
      - 2.1.2.2. If $temp < min$:
        - 2.1.2.2.1. $min \leftarrow temp$
    - 2.1.3. $M[i, i + diff] \leftarrow min$
3. Return $M[1, n]$

הוכחת נכונות

1. כאשר מחשבים את $M[i, j]$, כבר חישבנו את ערך כל תת-בעיה קטנה יותר.

2. (באינדוקציה) ל- $M[i, j]$ כותבים את $*$.

שחזור הפתרון

[כעת נרצה לבנות את חלוקת הסוגריים בעזרת המערך הדו-ממדי שבנינו באלגוריתם].

$Algo_4(M, i, j)$:

1. אם $i = j$: Return [[כלומר אל תעשה כלום וצא]]
2. מצא l כך ש: $M[i, l] + M[l+1, j] + p_{i-1} \cdot p_l \cdot p_j = M[i, j]$.
3. שים סוגריים על $A^1 \dots A^l$ ועל $A^{l+1} \dots A^j$.
4. $Algo_4(M, i, l)$
5. $Algo_4(M, l+1, j)$

זמן ריצה: $O(n^2)$ [צריך להוכיח זאת].

עוד דרך לשחזור הפתרון:

בזמן ריצת האלגוריתם המקורי נוסף בניה עבור מערך דו-ממדי נוסף שישמור את נקודות החלוקה הטובות ביותר.
להלן השינוי באלגוריתם:

4. For $i = 1$ to n :
  - 4.1. $M[i, i] \leftarrow 0$
5. For $diff = 1$ to $n-1$:
  - 5.1. For $i = 1$ to $n-diff$:
    - 5.1.1. $min \leftarrow \infty$
    - 5.1.2. For $l = i$ to $n-diff-1$:
      - 5.1.2.1. $temp \leftarrow M[i, l] + M[l+1, i+diff] + p_{i-1} \cdot p_l \cdot p_{n-diff}$
      - 5.1.2.2. If $temp < min$:
        - 5.1.2.2.1. $min \leftarrow temp$
        - 5.1.2.2.2. $S[i, i+diff] \leftarrow l$
    - 5.1.3. $M[i, i+diff] \leftarrow min$
6. Return $M[1, n]$

לאחר שינוי זה ניתן לבצע את $Algo_4$ מבלי להצטרך לבצע את החיפוש, מה שהופך את הסיבוכיות שלו ל- $O(n)$ [המקרה הכי גרוע הוא, למשל, כאשר l תמיד הכי גדול שאפשר].